

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)*

*SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)*

*SSN Marian Kocon*

w sprawie z wniosku J. J.

przy uczestnictwie Gminy Miasta S. i Prokuratora Rejonowego w S.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,

zażalenia uczestnika postępowania Gminy Miasta S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 14 stycznia 2010 r., sygn. akt WSC

(...) [Ca (...)],

**oddala zażalenie.**

### Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy w S. odrzucił zażalenie uczestnika Gminy Miasta S. na postanowienie tego Sądu z dnia 10 grudnia 2009 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej, która z kolei została odrzucona postanowieniem z dnia 29 października 2009 r.

Sąd Okręgowy uznał wniosek o przywrócenie terminu za niedopuszczalny, bowiem możliwość przywrócenia terminu dotyczy czynności procesowej, a nie elementów składowych kreujących ją lub tworzących jej formę. Skarga kasacyjna

została odrzucona już wcześniej z powodu niespełnienia jej wymagań i nieusunięcia braku, wobec czego wnioski o przywrócenie terminu mógł dotyczyć jedynie wniesienia tego środka, a nie usunięcia jego braku. Odrzucenie skargi oznacza zniweczenie wszelkich związanych z nią skutków procesowych. W takiej sytuacji wnioski o przywrócenie terminu jedynie do uzupełnienia jej braków jest, zdaniem Sądu Okręgowego, bezprzedmiotowy. Zażalenie zaś na postanowienie o odrzuceniu bezprzedmiotowego wniosku jest niedopuszczalne i jako takie podlega odrzuceniu.

Pozwana Gmina zaskarżyła powyższe postanowienie wnosząc o jego uchylenie i rozpoznanie wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej, zarzucając naruszenie art. 171 w zw. z art. 168 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, wobec czego zażalenie na takie postanowienie podlega odrzuceniu, co trafnie wskazał Sąd Okręgowy (por: postanowienie SN z dnia 13 grudnia 2000 r., sygn. akt III CZ 109/00, nie publ.; postanowienie SN z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 367/99, OSNC z 2000, nr 3, poz. 48; uchwała SN z dnia 31 maja 2000 r., sygn. akt III ZP 1/00, OSNC z 2001 r., nr 1, poz. 1, OSNP z 2000 r., nr 24, poz. 887). Postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie mogło być zatem jedynie postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Skarga kasacyjna jednak już wcześniej została prawomocnie odrzucona. Skarżąca złożyła wprawdzie wnioski o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych, ale wnioski ten dotyczył skargi odrzuconej, a więc takiej, która żadnych już skutków wywołać nie mogła. Sąd Okręgowy nie mógł zatem, wbrew zarzutom skarżącej, wzywać jej do uzupełnienia braków wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia już odrzuconej skargi. Należało złożyć nową skargę kasacyjną z wnioskiem o przywrócenie terminu do jej wniesienia. Takiego wniosku nie było, zatem zaskarżone postanowienie jest prawidłowe.

Wobec powyższego, na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3, 398<sup>14</sup> k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.